

**KOMENTÁŘ ČTVRTÝ:
ČÍNSKÁ KOMUNISTICKÁ STRANA
JE SILOU, KTERÁ SE STAVÍ PROTI VESMÍRU**

ÚVOD

Číňané si velmi váží „Taa“ neboli „Cesty“. V dávných dobách byl krutý císař nazýván „hloupým vládcem, který postrádá Tao“. O chování, které se neřídilo standardem morálky (která je v čínštině vyjádřena dvěma znaky „Tao“ a „ctnost“), se říkalo, že „nenásleduje princip Taa“. I bouřící se rolníci měli transparenty, které hlásaly: „Dosáhnout Cesty (Taa) ve prospěch nebes“. Lao-c¹ řekl: „Existuje něco tajemného a všezahrnujícího, co existovalo již před nebem a zemí. Tiché, bez formy, úplně a nikdy se nemění. Žije věčně a všude, v dokonalosti, je matkou všech věcí. Neznám toho jméno; nazývám to „Cesta.“ Toto napovídá, že svět byl stvořen z „Taa“.

Ale v posledních sto letech zahájil náhlý vpád komunistického přízraku útlak přírody a lidskosti, čímž způsobil bezmeznou bolest a agónii, která zatlačila lidskou civilizaci na pokraj zničení. Spáchal všechny možné druhy zvěrstev, která se odklánějí od Taa a odporují nebesům a zemi; stal se mimořádně zlou silou, která se staví proti vesmíru.

„Člověk následuje zemi, země následuje nebesa. Nebesa následují Tao a Tao následuje to, co je přirozené.“² V dávné Číně lidé věřili v soulad a soužití s přírodou. Lidstvo je v souladu s přírodou a závisí na ní. Tao vesmíru se nemění. Vesmír funguje v souladu s Taem. Země následuje nebeský řád, a proto po sobě následují čtyři roční období. Když bude lidstvo respektovat nebe a zemi, bude se těšit z harmonického života plného vděčnosti a požehnání. Z tohoto důvodu si Číňané váží „příznivého nebeského načasování, vhodných podmínek na zemi a souladu mezi lidmi“³. Astronomie, zeměpis, kalendářní systém, medicína, literatura, a dokonce i společenské uspořádání – to vše, podle Číňanů, následuje toto pojetí.

Ale komunistická strana povyšuje člověka nad přírodu a prosazuje filozofii boje s nebem, zemí a přírodou. Mao Ce-tung řekl: „Protivte se nebesům, jak to jen jde, vychutnejte si boj se zemí, jak jen to je možné, s největší radostí odhazujte svou lidskost.“ Komunistická strana si možná tyto boje vychutnává, lidé však těmito boji strašlivě trpí.

1 Lao-c' (také známý jako Lao Tzu, Li Er či Li Dan), čínský filozof, žil v 6. stol. př. n. l. Je mu přisuzováno autorství *Tao-te-ťing*, původní knihy taoismu.

2 *Tao-te-ťing*, kapitola 25.

3 Tato úsloví pocházejí od Mencia (*Knihy druhá*).

I. BOJ S LIDMI A ODSTRANĚNÍ LIDSKÉ PŘIROZENOSTI

PŘEVŘÁCENÍ PRINCIPŮ DOBRA A ZLA A ZNIČENÍ LIDSKOSTI

Lidská bytost by měla v první řadě žít v souladu s přírodou a pak v souladu se společností. „Člověk je při narození přirozeně dobrý“⁴ a „soudit je přirozený všem lidem“⁵ jsou základní vodítka, která si lidé s sebou při narození přinášejí. Jsou to principy, jež umožňují člověku rozeznat dobré od zlého. ČKS naopak věří, že lidské bytosti jsou jako zvířata, nebo dokonce jako stroje, a že buržoazie a proletariát jsou jen fyzické síly.

ČKS chce lidi ovládat a postupně je přeměnit na rebely a revoluční surovce. Marx řekl: „Fyzické síly mohou být přemoženy pouze fyzickou silou.“ A dále: „Teorie se také stává fyzickou silou – ve chvíli, kdy ovládne masy lidí.“⁶ Věřil, že celá lidská historie je pouze nepřetržitým vývojem lidské povahy a že člověk přirozeně patří k určité společenské třídě. Věřil, že nic není vrozené, že vše se odvíjí od vlivu prostředí. Marx tvrdil, že lidská bytost je především „tvor společenský“, a nesouhlasil s pojetím „přírodního člověka“, které předkládal Feuerbach.

Lenin věřil, že marxismus nemůže uprostřed proletariátu vzniknout přirozeně, ale že mu musí být vštěpen zvenčí. Lenin všemožně usiloval o to, aby dělníci vyměnili ekonomické boje za boj o politickou moc, který mířil přímo na její převzetí. Toho ale nakonec nedocílil. Vložil své naděje do „teorie podmíněného reflexu“, jak ji předkládal držitel Nobelovy ceny Ivan Petrovič Pavlov. Lenin prohlásil, že tato teorie „hraje důležitou roli pro proletariát na celém světě“. Trockij⁷ dokonce marně doufal, že podmíněný reflex by člověka změnil nejen psychologicky, ale také fyzicky. Očekával, že stejně jako pes, který začne slintat, když uslyší zvonek ohlašující čas oběda, vojáci, když uslyší výstřely, se pohnou vpřed, budou se chovat hrdinštěji a položí svůj život za komunistickou stranu.

4 *Verše tří (San-c'-ťing)*, tradiční čínský text pro základní vzdělání.

5 Mencius, *Kniha šestá*.

6 Karel Marx, *Příspěvek ke kritice Hegelovy filozofie pravdy*.

7 Lev Trockij (1879–1940), ruský teoretik komunismu, historik, vojevůdce, zakladatel ruské Rudé armády. Zavražděn 22. srpna 1940 Stalinovými agenty v Mexico City.

Od pradávnych dob lidé věřili, že odměna přichází po velkém úsilí a že za tvrdou práci je člověk odměněn blahobytem. Lidé opovrhovali leností a věřili, že sklizení zisků bez odvedené práce je nemorální. Komunismus se rozšířil po celé Číně jako mor a na výzvu strany si lidská spodina a nezaměstnaní rozdělili půdu, rozkradli soukromé majetky a tyranizovali lidi. Toto se odehrávalo veřejně a pod záštitou zákona.

Každý ví, že mít v úctě své rodiče a starat se o své děti je dobré; pokud nebereme ohled na starší a na učitele, je to špatné. Starobylé Konfuciovo učení se skládalo ze dvou částí: *Siao Süe* (Malé učení) a *Ta Süe* (Velké učení). Učení *Siao Süe* člověk získával před patnáctým rokem života a zaměřovalo se především na kulturu, společenské chování a řeč. Učení *Ta Süe* zdůrazňovalo sebeovládání a osvědčení se k vyšší moudrosti. Během kampaní ČKS na očernění Lin Piaa a Konfuciových učení byla hlásána neúcta k učitelům a strana vymazala z myslí mladých lidí veškeré morální zásady.

Starobylé rčení říká: „Byl jeden den mým učitelem, a já jej budu respektovat jako otce po zbytek svého života.“

5. srpna 1966 byla Pien Čung-jün, učitelka střední dívčí školy patřící pod Pekingskou pedagogickou univerzitu, svými studentkami donucena chodit po městě v šatech umazaných od černého inkoustu, s potupnou čepicí na hlavě. Na krku měla pověšenu ceduli s urážkami, studentky kolem ní bubnovaly na popelnice. Nakonec ji donutily pokleknout, byly jí holí pobítny a polévaly vařící vodou. Po tomto mučení zemřela.

Ředitelku jiné střední školy, patřící pod Pekingskou univerzitu, studenti donutili tlouci na rozbité umyvadlo a křičet: „Jsem špinavý živel.“ Aby ji ponížili, ostříhali jí vlasy, poté ji silně bili do hlavy, až se jí z ní řinula krev, a nutili ji plazit se po zemi.

Každý je rád, když je čistý, a má za špatné, když je špinavý. Ale ČKS propaguje „budte od bláta od hlavy až k patě, dělejte těžkou práci a mějte ruce pokryté tvrdými mozoly“. Strana říká, že není na škodu, když jsou vaše „ruce černé a chodidla ulepená od kravského hnoje“. Myslí si, že takoví lidé mají nejvyšší morální úroveň, že by měli chodit na univerzitu, stát se členy strany, být povýšeni, a nakonec by měli dosáhnout až na nejvyšší posty v jejím vedení.

Vždy, když lidstvo udělalo krok dopředu, bylo to díky získaným vědomostem. ČKS však považuje sbírání vědomostí za špatné. Intelektuálové byli (na stupnici od jedné do devíti) považováni za odsouzeněhodnou de-

vátou kategorií. Měli se učit od negramotných a museli být převychováváni a vzdělávání rolníky – než mohli začít nový život. V průběhu převýchovy intelektuálů byli přednášející z Univerzity Tsinghua vyhoštěni na Kapří ostrov v Nan-čchangu v provincii Ťiang-si. V této oblasti se velmi rozšířila schistosomióza⁸, a dokonce i místní pracovní tábor musel být z této oblasti přestěhován. Profesori byli infikováni hned, jakmile přišli do styku s vodou v řece, a rozvinula se u nich cirhóza. Kvůli tomu už nebyli více práce schopní a nějaký čas nato zemřeli.

Na podnět bývalého čínského předsedy vlády Čou En-laje vedla v Kambodži tamní komunistická strana (Rudí Khmerové) pronásledování intelektuálů až k hranicím svých možností. Všichni věřili, že kdo má nezávislé myšlení, musí být napraven, a to jak duševně, tak fyzicky. Od roku 1975 do roku 1978 byla jedna čtvrtina kambodžské populace vyvražděna. Někteří lidé byli zabiti pouze proto, že na tvářích měli patrné známky toho, že nosili brýle.

Po vítězství komunismu v Kambodži v roce 1975 začal Pol Pot zakládat socialismus – „nebe v lidské společnosti“ –, který propagoval společnost bez tříd, bez městských a venkovských rozdílů, bez jakékoliv peněžní měny a komerčních obchodů. Nakonec byla rozbita struktura rodiny a vznikly mužské a ženské pracovní týmy. Všichni museli pracovat a jíst pohromadě a nosit stejné černé, revolucionářské nebo vojenské uniformy. Manželé se směli setkat jen jednou týdně, a to pouze se svolením strany.

Komunistická strana prohlašuje, že se ničeho, co se vztahuje k nebesům a zemi, nebojí. Marně doufala, že nebe i zemi přemění, a naprosto opovrhovala spravedlivými prvky a silami uvnitř vesmíru. Když Mao Ce-tung studoval v Chu-nanu, napsal:

„Všechny národy pořádal velké revoluce. Staré bylo smyto a věci byly prostoupeny duchem nového. To zahrnovalo velké změny principů života a smrti. Se zničením vesmíru je to stejné. Zničení vesmíru není určitě posledním zničením, a zničení zde bude znamenat zrození na druhé straně. Všichni jdeme vstříc zničení vesmíru, protože zničením

8 Schistosomióza je nemoc způsobená parazitickými červy. Infekce se objevuje po styku s kontaminovanou vodou. Průvodními znaky nemoci jsou horečka, nachlazení, kašel a bolest svalů. Ve vážnějších případech nemoc způsobuje poškození jater, střev, plic a močového měchýře, ve vzácných případech záchvaty, ochrnutí nebo zánět míchy.

starého vesmíru dostaneme vesmír nový. A nebude snad nový vesmír lepší než ten starý?!”

Náklonnost je přirozený cit manželů, dětí, rodičů a přátel. Rodinné a mezilidské vztahy jsou přirozenou součástí společnosti. ČKS však svými nepřetržitými politickými kampaněmi změnila lidi ve vlky, nebo spíš ve zvířata, která jsou ještě krutější a zuřivější. Ani tygři nejedí svá mláďata, přestože jsou krutí a divocí. Za vlády ČKS se vyzrazování tajemství rodičů a dětí nebo manžela či manželky stalo velmi běžným jevem, stejně jako úplné zřeknutí se rodinných vztahů.

Na základní škole v Pekingu v polovině 60. let dala jedna učitelka v testu, který připravovala pro své studenty, nechtěně dohromady slova „pád“ a „socialismus“. Studenti na její čin upozornili úředníky ČKS, což způsobilo, že byla kritizována a studenti ji každý den fackovali. Její dcera se jí zřekla. Kdykoliv se „třídní boj“ ve škole přiosťřil, dcera během politických schůzí poukazovala na matčiny údajné „nové třídní potyčky“. Několik let po tomto nešťastném incidentu bylo učitelčinou jedinou prací každodenní uklízení školy včetně školních záchodů.

Lidé, kteří zažili kulturní revoluci, by neměli nikdy zapomenout na Čang Č'-sin, která byla poslána do vězení, protože otevřeně kritizovala Maa za jeho selhání ve Velkém skoku vpřed. Vězeňská policie jí často svlékala šaty, spoutávala jí ruce za zády a vhažovala ji do mužské cely, kde ji vězni hromadně znásilňovali, až z toho zešilela. Když nadešel den její popravy, vězeňští dozorcí měli obavy, že by při popravě mohla křičet nějaké slogany, a tak jí přitlačili hlavu na zeď a prořízli jí hrdlo.

Také v posledních letech ČKS použila stejné prostředky na podněcování nenávisti a násilí při pronásledování Falun Gongu.

Komunistická strana potlačuje ctnostnou lidskou povahu a podněcuje a využívá zlé lidské stránky, aby posílila svou vládu. V jedné kampani za druhou se lidé se svědomím kvůli strachu z možného násilí bojí promluvit. Komunistický systém úplně ničí univerzální morální standardy a převrací pojetí dobrého a zlého a cti a hanby, které lidstvo udržovalo po tisíce let.

ZLO, KTERÉ PŘEKRAČUJE PRINCIP VZÁJEMNÉ ROVNOVÁHY

Lao-c' řekl: „Celý svět ví, co je krásné, díky tomu, že existuje zkaženost; ví, co je laskavost, díky tomu, že existuje nevládnost. To je důvod, proč

se mít a nemít navzájem doplňují, obtížné a jednoduché k sobě směřuje, proč se dlouhé a krátké od sebe liší, vysoké a nízké k sobě kloní, hlas a zvuk spolu souzní a vpředu a vzadu se řadí jedno za druhé.“

Jednoduše řečeno, v lidském světě existuje princip vzájemné rovnováhy. Nejenom, že se lidé rozdělují na dobré a zlé, dobro a zlo také existuje uvnitř každého jednotlivého člověka.

Tao Č', idol banditů ve starověké Číně, řekl svým stoupencům: „I bandité by měli následovat Tao.“ Dále to vysvětlil a rozvedl tak, že být banditou také znamená být „čestný, odvážný, spravedlivý, moudrý a dobrotivý“. Myslel tím, že ani bandita nemůže svévolně řídit. Také on musí následovat určitá pravidla.

Při zpětném pohledu na historii ČKS můžeme říci, že je plná zrad a intrik. Bandité například nejvíce uznávali to, co je „spravedlivé“. Dokonce i místnost, kde si rozdělávali lup, nazývali „síň spravedlnosti“. Ale soudruzi uvnitř ČKS – kdykoliv se objeví krize – začnou donášet jeden na druhého a vznášet na sebe falešná obvinění.

Vezměme si například generála Pcheng Te-chuaj⁹. Mao Ce-tung, který se dříve věnoval zemědělství, samozřejmě věděl, že je nemožné vyprodukovat 130 tisíc řin¹⁰ zrní na mu¹¹ a že Pchengova kritika Maova Velkého skoku vpřed je oprávněná. Věděl také, že Pcheng neměl žádný záměr převzít jeho moc, nehledě na skutečnost, že Pcheng mu několikrát zachránil život, když během války ČKS proti Kuomintangu bojoval proti 200tisícovému vojsku Chu Cung-nana pouze s 20 tisíci vojáky. Nicméně hned, jak Pcheng vyjádřil svůj nesouhlas s Maem, Mao vybuchl vzteky a okamžitě hodil do smetí oslavnou báseň, kterou o Pchengovi napsal: „Kdo tryskem jede na koni a přitom svírá meč – pouze náš generál Pcheng!“ Mao byl rozhodnut Pchenga nechat zabít, navzdory Pchengově ušlechtilosti a tomu, že Maovi několikrát zachránil život.

ČKS, než aby vládla dobrotivou politikou, raději brutálně zabíjí, pronásleduje své vlastní lidi a je zaměstnána hledáním těch svých členů, kteří

9 Pcheng Te-chuaj (1898–1974), čínský komunistický generál a politický vůdce. Pcheng byl hlavním velitelem v korejské válce, místopředsedou ve Státní radě, členem politbyra, ministrem obrany v letech 1954–1959. Z oficiálních postů byl sesazen poté, co nesouhlasil s Maovými levicovými postoji na Lušanském plénu ČKS v roce 1959.

10 „Řin“ je čínská měrová jednotka váhy. 1 řin = 0,5 kg.

11 „Mu“ je čínská jednotka pro měření plošného obsahu. 1 mu = 667,7 m².

„pohrdají soudružstvím a osobní loajalitou“. Když se jí to hodí, s lehkým srdcem se vzdává čínského území a jedná přitom ostudně jako zbabělec. Je nepřitelem spravedlivé mysli a víry, postrádá prozíravost a moudrost; opakovaně organizuje masová hnutí, což odporuje způsobu, jakým by moudrý člověk vládl národu. Když to celé zvážíme, ČKS zašla tak daleko, že upustila dokonce i od základního požadavku, že „i bandité by měli následovat Cestu“. Její zlo dalece překračuje principy vzájemné rovnováhy ve vesmíru. ČKS se staví proti přírodě a lidskosti v největší možné míře, účelově způsobila zmatek v tom, co je dobré a zlé, a převrací principy vesmíru. Její nezkontrolovatelná arogance dosáhla vrcholu a je odsouzena k úplnému zhroucení.

II. BOJ SE ZEMÍ PORUŠUJE PRINCIPY PŘÍRODY A ZPŮSOBUJE NEDOZÍRNÉ POHROMY

TŘÍDNÍ ROZBROJE DOSAHUJÍ AŽ K PŘÍRODĚ

Ťin Sün-chua, který ukončil studia na šanghajské střední škole v roce 1968 a byl členem stálého výboru středoškolské Rudé gardy v Šanghaji, byl v březnu 1969 poslán na venkov do provincie Chej-lung-ťiang. 15. srpna 1969 se z horských oblastí přivalily divoké povodně a brzy zaplavily oblasti v okolí řeky Šuang. Ťin, ve snaze zachránit dva elektrické kabely unášené proudem, skočil do prudkých proudů povodně a utopil se.

Zde jsou dva Ťinovy deníkové zápisy předtím, než zemřel.

4. července

Začínám pociťovat vážnost a napjatost třídního boje na venkově. Jako člen Rudé gardy předsedy Maa stojím plně připraven bojovat proti zpátečnickým silám s nepřemožitelnou Myšlenkou Mao Ce-tunga jako svojí zbraní. Jsem k tomu odhodlán, i kdyby to znamenalo obětovat svůj život. Budu bojovat, bojovat a bojovat ze všech sil, abych upevnil diktaturu proletariátu.

19. července

Třídní nepřátelé v pracovní brigádě jsou stále arogantní. Vzdělaná mládež přišla na venkov právě proto, aby se zapojila do tří hlavních revolučních hnutí na venkově, a především do třídního boje. Měli bychom se spolehnout

na třídu chudých a na nižší střední vrstvu zemědělců, mobilizovat masy a potlačit aroganci nepřátel. My, vzdělaná mládež, bychom měli vždy držet velké transparenty s Mao Ce-tungovou Myšlenkou, nikdy nezapomenout na třídní boj a nikdy nezapomenout na diktaturu proletariátu.

Ťin šel na venkov s představou, že bude bojovat proti nebi a zemi a že přetvoří lidskost. Jeho zápisky odhalují, že jeho mysl byla plná „bojů“. Rozšířil myšlenku třídního boje na zápas s nebem a zemí, a nakonec za to položil život. Ťin je typický případ filozofie boje a zároveň je bezpochyby její obětí.

Engels jednou řekl, že svoboda je poznání nevyhnutelnosti. Mao Ce-tung k tomu přidal: „... a přeměna světa“. Tento poslední dodatek úplně odhalil pohled ČKS na přírodu jako na něco, co je třeba měnit. Samotná podstata a původ „nevyhnutelnosti“ leží za hranicemi chápání komunistů. Ti věří, že příroda a lidstvo mohou být podrobeny, a to zmobilizováním subjektivního lidského vědomí k pochopení objektivních principů. Komunisté ve svém úsilí o změnu přírody zpustošili dvě své pokusné oblasti – Rusko i Čínu.

Lidové písně z doby Velkého skoku vpřed ukazují aroganci a hloupost ČKS: „Ať se hory skloní a řeky ustoupí stranou“; „Žádný Jadeitový císař v nebi není a na zemi není Dračí král. Já jsem Jadeitový císař a já jsem Dračí král. Já rozkážu třem horám a pěti roklinám, aby ustoupily, a tady přicházím!“

Tak tedy komunistická strana přišla! A s ní i ničení původně harmonického světa a narušení rovnováhy přírody.

NICENÍ PŘÍRODY ZPŮSOBUJE, ŽE ČKS SKLÍZÍ, CO ZASELA

Obilí tvoří programový základ politiky ČKS, strana proto bez jakýchkoliv omezení proměnila rozlehlé oblasti horských svahů a pastvin v ornou půdu a ze stejného důvodu zasypala mnoho čínských řek a jezer. Jaký byl výsledek? ČKS tvrdila, že produkce obilí v roce 1952 přesáhla produkci za vlády Národní strany; co ČKS neřekla, bylo, že až do roku 1972 celková produkce obilí nepřesáhla úroveň, které země dosahovala za mírumilovné vlády Čchien-lunga z dynastie Čching. Dokonce i dnes je průměrná produkce obilí na jednoho obyvatele stále o hodně nižší než za dynas-

tie Čching. V porovnání s dynastií Sung, kdy byla zemědělská produkce v Číně na vrcholu, jde o necelou jednu třetinu tehdejší obilné produkce.

Bezohledné kácení stromů, umělé změny toku řek a vysoušení jezer vyústilo v Číně v drastické narušení životního prostředí. Dnes jsou čínské ekosystémy na pokraji zhroutilí. Vysoušení řeky Chaj a Žluté řeky a znečištění řeky Chuaj a Jang-c' přerušilo životně důležitou linii, na které od nepaměti záviselo přežití čínského národa. Spolu se zmizením pastvin v oblastech Kan-su, Čching-chaj, Vnitřního Mongolska a Sin-ťiang si do centrálních plošin prodraly cestu písečné bouře, přinášející obrovské množství písku.

V 50. letech 20. stol. postavila ČKS pod vedením sovětských expertů vodní elektrárnu na Žluté řece. Tato elektrárna dosahuje výrobní kapacity pouze na úrovni středně velké řeky, přestože Žlutá řeka je druhou největší řekou Číny. Co je ještě horší, tento projekt způsobil, že se ve vrchních úsecích řeky hromadí bahno a písek, což zvedlo nadmořskou výšku řečiště. Proto i mírná záplava způsobí na obou stranách řeky obrovské ztráty na životech a majetku. V roce 2003 došlo k záplavám na řece Wej, jejíž maximální průtoková rychlost tehdy dosáhla 3 700 kubických metrů za sekundu. To je rychlost, ke které může dojít jednou za tři až pět let, přesto však způsobila katastrofu, která neměla obdoby za posledních padesát let.

V kraji Ču-ma-tien v provincii Che-nan bylo postaveno velké množství rozsáhlých přehrad. V roce 1975 se hráz těchto přehrad v rychlém sledu za sebou zřítily. Během pouhých dvou hodin se utopilo 60 000 lidí a celkový počet obětí dosáhl 200 000.

To, jak si ČKS ve svém hospodaření bezohledně počíná na čínské zemědělské půdě, vyžaduje pozornost. Přehrada na řece Jang-c' a projekt „přemístění jižních vod na sever“ jsou pokusy ČKS o změnu přírodních ekosystémů: investice do nich čítají stovky miliard dolarů, nehledě na malé a středně velké projekty pro „boj se zemí“. Mimoto ČKS jednou navrhla, že použije atomovou bombu k prudkému otevření průsmyku na Čchingchajsko-tibetské plošině, aby tak změnila přirozené životní prostředí západní Číny. Přestože pohrdání ČKS svou zemí a její arogance šokovaly svět, nikoho ve skutečnosti nepřekvapily.

V hexagramech (*Pa Kua*) *Knihy proměn* považovali čínští předkové nebe za Čchien neboli tvořivé a uctívali je coby nebeské Tao. Zemi pova-

žovali za Kchun neboli vnímající a vážili si vnímajících bytostí a mocností.

Kchun, hexagram, který následuje Čchien, je v *Knize proměn* vysvětlen takto: „V hexagramu Kchun se země bude rozprostírat a rezonovat, ozývat se v odpověď. V souladu s tím ji budou osvětlené bytosti štědrě a moudře spravovat a udržovat ji.

Konfuciovy poznámky ke *Knize proměn* říkají: „Dokonalá je velikost Kchun; poskytuje zrození všem bytostem.“

O povaze Kchun Konfucius dále říká: „Kchun je nejjemnější, avšak v pohybu je pevná. Je neklidnější, avšak ve své povaze energická. Následuje a udržuje si svého pána, přesto však neztrácí svou přirozenost, a tak přetrvává. Zahrnuje všechno a je oslnivá ve svých proměnách. Tak existuje Kchun – jak je poddajná, když nese nebesa, a jak přitom plyne s časem...“

Jednoduše řečeno, jedině ve vnímající moci matky země, měkkosti, klidu a ve vytrvalém následování nebe mohou všechny zdejší věci trvat a vzkvétat. *Knihy proměn* nás učí správnému postoji k nebeskému Tau a pozemským ctnostem a žádá nás, abychom následovali nebe, chovali věrnost k zemi a měli úctu k přírodě.

Avšak ČKS nemá Čchien a Kchun v úctě a staví na „boji s nebem a zemí“. Po libosti plní přírodní zdroje země. Nakonec bude nevyhnutelně potrestána nebem, zemí a zákonem přírody.

III. BOJ S NEBESY, POTLAČOVÁNÍ NÁBOŽENSTVÍ A ZAVRŽENÍ VÍRY V BOHA

JAK MŮŽE OMEZENÝ ŽIVOT POCHOPIT NEKONEČNÝ ČASOPROSTOR?

Einsteinův syn Edward se jednou svého otce zeptal, jak to, že je tak slavný. Einstein ukázal na slepého brouka na koženém míči a odpověděl, že brouk neví, že cesta, po které leze, je zakřivená, ale „Einstein to ví“. Einsteinova odpověď měla opravdu hluboký dosah. Jedno čínské přísloví vyjadřuje podobný smysl: „Ty nevíš, jaký je skutečný vzhled hory Lu, právě proto, že sám jsi uvnitř hory.“ Aby člověk porozuměl systému, musí z něj vystoupit a pozorovat jej zvenčí. Se svými omezenými představami lidstvo nikdy nepochopí skutečnou podstatu nesmírného časoprostoru, a tak vesmír navždy zůstane pro lidstvo záhadou.

Sféra, kterou věda nedokáže přesáhnout, patří do metafyziky či duchovna, jež přirozeně spadají do oblasti víry.

Víra, myšlenková aktivita, která zahrnuje zkušenost a pochopení života, vesmírného času a prostoru, se nachází za hranicemi toho, co je lidem schopna zprostředkovat jakákoli politická strana. „Dejte tedy císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Boží.“¹² Avšak ČKS, když vychází ze svého ubohého a absurdního pochopení vesmíru a života, nazývá vše, co je mimo její teorie, „pověrami“. Ti, kteří věří v Boha, musejí podstoupit vymývání mozku a jsou nuceni ke konverzi. Ti, kteří se odmítají své víry vzdát, jsou napadáni nebo dokonce zabíjeni.

Opravdoví vědci mají velmi jasno ohledně vesmíru a nikdy by nepopírali obrovité „neznámo“ svými omezenými teoriemi. Proslulý vědec Newton ve své knize *Principy matematiky*, vydané v roce 1678, detailně popsal zákony mechaniky, zákonitosti přílivu a odlivu a pohybu planet a stanovil mechaniku nebeských pohybů uvnitř solárního systému. Newton, který byl tak neobyčejně vzdělaný, opakovaně prohlásil, že jeho kniha nabízí pouze neúplný popis povrchních jevů a že se naprosto neodvážil hovořit o skutečném úmyslu nejvyššího Boha při stvoření vesmíru. V druhém vydání *Principů matematiky* Newton o své víře napsal: „Tento nejkrásnější systém Slunce, planet a komet může fungovat jen na příkaz, z uvážení a pod vládou inteligentní a mocné bytosti... Tak jako slepý muž nemá představu o barvách, tak ani my nemáme žádnou představu o způsobu, jakým vševědoucí Bůh chápe a vnímá všechny věci.“

Nechme teď stranou otázky, zdali existují nebeská království, která přesahují tento vesmírný čas, a zdali ti, již hledají Cestu, se mohou navrátit zpět ke svým vznešeným počátkům a skutečným původním já. Na jedné věci se však všichni shodneme: ti, již mají spravedlivou víru, všichni věří, že dobro bude odměněno dobrem a že zlo bude potrestáno. Spravedlivá náboženství hrají velmi důležitou roli v udržování lidské morálky na určité úrovni. Od Aristotela po Einsteina vždy lidé věřili v existenci vyššího zákona ve vesmíru. Lidstvo nikdy nepřestalo pátrat rozličnými prostředky po pravdě vesmíru. Proč nemůže být vedle vědy uznáno také náboženství, víra a kultivace jako způsob a prostředek, kterým můžeme odhalit univerzální pravdu?

12 Bible, Matouš, 22:21.

ČKS NIČÍ SPRAVEDLIVOU VÍRU LIDSTVA

Všechny národy tradičně věří v Boha. Právě díky víře v Boha a v karmickou příčinnou souvislost dobra a zla lidstvo usměřňovalo sebe sama a udržovalo společenskou mravnost. Ve všech dobách a napříč světem učila pravověrná náboženství na Západě a konfucianismus, buddhismus a taoismus na Východě, že opravdové štěstí pochází z víry v Boha, úcty k nebesům, z dobroty k lidem, spokojenosti s tím, co člověk má, a z vděčnosti za požehnání, kterého se člověku dostává.

Základním předpokladem komunismu je ateismus – přesvědčení, že neexistuje žádný Buddha, Tao nebo minulé životy, že není příští život, žádná odplata. A tak všichni komunisté v různých zemích říkali chudině a lumpenproletariátu¹³, že nemusejí věřit v Boha, že nemusejí platit za to, co dělají, dodržovat zákony a chovat se slušně. Naopak, mohou užívat lsti a násilí, aby získali bohatství.

Císaři ve starověké Číně, kteří byli považováni za nejvýše vznešené, stále ještě sami sebe umísťovali níže než nebesa a nazývali se „syny nebes“. Vedení a usměřňování „vůlí nebes“ čas od času vydali císařský edikt, ve kterém sami sebe haněli a káli se nebi. Komunisté se rozhodli, že budou vůlí nebes ztělesňovat sami. Takto, neomezováni žádnými pravidly ani zákony nebes – si mohou dělat, co chtějí. Ve výsledku místo „pozemského ráje“ vytvářeli na zemi jedno peklo za druhým.

Marx, praotec komunismu, věřil, že náboženství je duchovním opiem lidstva. Obával se, že lidé budou věřit v Boha a jeho komunismus nepřijmou. Samotná první kapitola Engelsovy *Dialektiky přírody* obsahuje kritiku metafyziky a mystiky.

Engels prohlásil, že všechno v průběhu středověku či před ním musí ospravedlnit svou existenci před soudem lidského rozumu. Ve své poznámce považoval sebe a Marxe v takovém soudu za nejprůhodnější soudce. Bakunin, anarchista a Marxův přítel, hovořil o Marxovi ve stejném duchu: „K lidem se choval, jako by byl bůh. Neuznával žádného boha kromě sebe. Chtěl, aby jej lidé podle toho uctívali a prokazovali mu pocty jako modle. V opačném případě je slovně napadal či pronásledoval.“

Tradiční pravověrná náboženství stavějí přirozené překážky komunikace aroganci.

13 Viz *Komentář druhý*, pozn. 4.

ČKS ztratila při horečném pronásledování náboženství všechnu soudnost. Během kulturní revoluce bylo svrženo mnoho chrámů a mešit a mniši byli potupně hnáni v průvodech ulicemi měst. Devadesát procent tibetských chrámů bylo poškozeno. Kung Pchin-mej, šanghajský katolický kněz, byl kvůli své víře těžce pronásledován. Tyranský režim jej odsoudil za mříže takřka na půl století, z čehož byl více než třicet let vězněn v izolaci. ČKS na něj nejednou tlačila, aby se zřekl své víry a uznal vedení „vlasteneckého výboru Trojí soběstačnosti“¹⁴ výměnou za své propuštění. Kung odmítl. Když byl na konci 80. let z vězení propuštěn, odešel do Spojených států. Zde ve svých více než devadesáti letech zemřel a zanechal za sebou závět, v níž stálo: „Až ČKS nebude u moci, přesuňte můj hrob zpět do Šanghaje.“

Dokonce i dnes pokračuje ČKS v pronásledování nábožensky založených lidí a zatýká desítky tisíc křesťanů chodících do kostela.

Tvrdý zákrok probíhající v posledních letech proti praktikujícím Falun Gongu, kteří zastávají principy „pravdivosti, soucitu a snášenlivosti“, je rozšířením stranické doktríny „zápasu s nebem“, jakož i nevyhnutelným výsledkem násilného obracení lidí proti jejich vůli.

Ateističtí komunisté mají radost ze zápasení s nebem a pokoušejí se potlačit víru lidí v Boha. Absurdita tohoto úsilí nemůže být vyjádřena slovy; pojmy jako arogance či zpupnost nevystihují ani zlomek skutečnosti.

ZÁVĚR

Komunistická praxe v celém světě selhala. Ťiang Ce-min, bývalý vůdce posledního velkého komunistického režimu na světě, řekl v březnu 2001 zpravodaji listu *The Washington Post* toto: „Když jsem byl mladý, věřil

14 Vlastenecký výbor Trojí soběstačnosti (nebo také Vlastenecká církev Trojí soběstačnosti) je uskupení ČKS. „Tři soběstačnosti“ znamenají „samosprávná, soběstačná, sebepropagující“. Tato církev požaduje po čínských křesťanech, aby zpřetrhali pojítka s křesťany mimo oblast Číny. Má pod kontrolou všechny oficiální domácí církve. Církve, které se jí nepodřídily, byly násilně zlikvidovány. Vůdcové a následovníci nezávislých náboženských skupin jsou pronásledováni a často odsouzeni k odnětí svobody.

jsem, že komunismus brzy zvítězí. Teď už si to nemyslím.“ V současnosti je počet těch, kteří opravdově věří v komunismus, velmi malý.

Komunistické hnutí je předurčeno k zániku, protože porušuje zákon vesmíru a odporuje nebesům. Takováto síla protivící se principům vesmíru bude bezpochyby potrestána vůlí nebe a božskými bytostmi.

Přestože ČKS opětovně přežila krize tím, že změnila tvář a chytala se posledních stébel, která by ji mohla zachránit, její nevyhnutelný konec je dnes už všem zřejmý. ČKS odhazuje své půvabné převleky jeden po druhém a odkrývá svou pravou podstatu plnou chtivosti, násilí, nestoudnosti, zbabělosti a odporu k vesmíru. Přesto dodnes pokračuje v ovládání myslí lidí, křiví lidskou etiku, a tak pustoší lidskou morálku, mír a pokrok.

Rozlehlý vesmír s sebou nese nezvratitelnou vůli nebes, jež může být nazvána také vůlí bohů nebo zákonem a silou přírody. Lidstvo bude mít budoucnost, jen pokud budou lidé respektovat vůli nebes, následovat běh přírody, dodržovat zákony vesmíru a milovat všechny bytosti pod nebem.

